

การศึกษาวิธีการแกะไม้เพื่อพัฒนาวิถีชีวิต
Study of sheep wood for the development of life

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปี การศึกษา 2562-2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

กิตติ แสงแก้ว

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

[Signature]

กรรมการ

[Signature]

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

[Signature]

กรรมการ

[Signature]

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ดอนประศรี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

[Signature]

กรรมการ

[Signature]

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

(อาจารย์อัคราส พรขจรกิจกุล)

[Signature]

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนดล ศิริจิเจริญ)

[Signature]

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนดล ศิริจิเจริญ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การศึกษาวิธีการแกะไม้เพื่อพัฒนาวิถีชีวิต (Study of sheep wood for the development of life)
ชื่อ	นาย จักรวาท หลวงนันท์
รหัสนักศึกษา	59020441
สาขาวิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	พ.ศ. 2562 - 2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ธนดล ศิริจิเจริญ

บทคัดย่อ

ศิลปะการแกะไม้ ขำพเจ้าศึกษาขบวนการแกะไม้เพื่อมุ่งเน้นการสร้างสรรค์ผลงานจากไม้ที่โดนตัดทิ้ง หรือเหลือใช้จากเทศบาล เขต ที่มีการตัดทิ้งมาสร้างเป็นผลงานประติมากรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าทางทรัพย์สิน และ จิตใจ โดยมีแรงบันดาลใจ เกิดขึ้นจากมารดาของขำพเจ้าซึ่งป่วยเป็นโรคไต ขำพเจ้าจึงเกิดขบวนการทางศิลปะในด้านการแกะสลักไม้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิสัมพันธ์เพื่อบำบัดจิตใจให้กับมารดาและคนในครอบครัวของขำพเจ้า ในด้านจินตนาการของแต่ละคนในครอบครัว โดยมีรูปลักษณ์เป็นนักษัตรในราศีเกิดของบุคคลในครอบครัวของขำพเจ้า ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความรู้สึกของครอบครัวขำพเจ้าที่ได้มองงานศิลปะจากธรรมชาติ ไม่มีสารเคมี แต่ดีต่อร่างกายและจิตใจ

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปะนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากบิดามารดาของข้าพเจ้าและอาจารย์สาขาวิชาประติมากรรมทุกท่านและอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ชนคล ศิริจิเจริญ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

จักรวาล หลวงนันท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
2.1 ที่มา	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ	6
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	6
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	7
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	7
3.2 กระบวนการสร้างงาน	11
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	37
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	37
4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	38
บทที่ 5 บทสรุป	40
บรรณานุกรม	41
ภาพผลงานศิลปะ	42
ประวัติผู้เขียน	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

	หน้าที่
รูปภาพที่ 2.1 คำจันทร์ นาโน	6
รูปภาพที่ 3.1 ภาพร่างปีเถาะ.....	7
รูปภาพที่ 3.2 ภาพร่างปีฉลู.....	7
รูปภาพที่ 3.3 ภาพร่างปีมะแม	8
รูปภาพที่ 3.4 ภาพร่างปีขาล	8
รูปภาพที่ 3.5 ภาพร่างปีจอ	9
รูปภาพที่ 3.6 ภาพร่างปีฉลู.....	9
รูปภาพที่ 3.7 ภาพร่างปีมะโรง	10
รูปภาพที่ 3.8 แทนจับไม้.....	11
รูปภาพที่ 3.9 ไม้เต็ง	11
รูปภาพที่ 3.10 เลื่อยยนต์	11
รูปภาพที่ 3.11 เลื่อยคันธนู	12
รูปภาพที่ 3.12 สิวแกะไม้.....	12
รูปภาพที่ 3.13 ค้อนไม้, หินรับสิ่ว, ตะไบ.....	12
รูปภาพที่ 3.14 ค้อนยาง, มีดอีโต้	13
รูปภาพที่ 3.15 เครื่องเจียร	13
รูปภาพที่ 3.16 เครื่องเจียรสายอ่อน	13
รูปภาพที่ 3.17 ร่างแบบปีจอ.....	14
รูปภาพที่ 3.18 ชั้นโครงปีจอ	14
รูปภาพที่ 3.19 ชั้นโครงปีจอ	14
รูปภาพที่ 3.20 ชั้นรูปปีจอ	15
รูปภาพที่ 3.21 ชั้นรูปปีจอ	15
รูปภาพที่ 3.22 เก็บรายละเอียดปีจอ.....	16
รูปภาพที่ 3.23 เก็บรายละเอียดปีจอ.....	16
รูปภาพที่ 3.24 เก็บรายละเอียดปีจอ.....	16
รูปภาพที่ 3.25 ผลงานปีจอ	17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.26 ผลงานปีจอ	17
รูปภาพที่ 3.27 ผลงานปีจอ	17
รูปภาพที่ 3.28 ผลงานปีจอ	18
รูปภาพที่ 3.29 ผลงานปีจอ	18
รูปภาพที่ 3.30 ผลงานปีจอ	18
รูปภาพที่ 3.31 ขึ้นโครงปีฉลู	20
รูปภาพที่ 3.32 ขึ้นโครงปีฉลู	20
รูปภาพที่ 3.33 ขึ้นรูปปีฉลู	20
รูปภาพที่ 3.34 ขึ้นรูปปีฉลู	21
รูปภาพที่ 3.35 เก็บรายละเอียดปีฉลู	21
รูปภาพที่ 3.36 ผลงานปีฉลู	21
รูปภาพที่ 3.37 ผลงานปีฉลู	22
รูปภาพที่ 3.38 ผลงานปีฉลู	22
รูปภาพที่ 3.39 ผลงานปีฉลู	22
รูปภาพที่ 3.40 ผลงานปีฉลู	23
รูปภาพที่ 3.41 ผลงานปีฉลู	23
รูปภาพที่ 3.42 ผลงานปีฉลู	23
รูปภาพที่ 3.43 เตรียมไม้ปีเถาะ	24
รูปภาพที่ 3.44 เตรียมไม้ปีเถาะ	24
รูปภาพที่ 3.45 ขึ้นรูปปีเถาะ	24
รูปภาพที่ 3.46 ผลงานปีเถาะ	25
รูปภาพที่ 3.47 ผลงานปีเถาะ	25
รูปภาพที่ 3.48 ผลงานปีเถาะ	25
รูปภาพที่ 3.49 ผลงานปีเถาะ	26
รูปภาพที่ 3.50 ผลงานปีเถาะ	26
รูปภาพที่ 3.51 ผลงานปีเถาะ	26
รูปภาพที่ 3.52 ขึ้นรูปปีกุน	28
รูปภาพที่ 3.53 ผลงานปีกุน	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.54 ผลงานปีกุน	28
รูปภาพที่ 3.55 ผลงานปีกุน	29
รูปภาพที่ 3.56 ผลงานปีกุน	29
รูปภาพที่ 3.57 ผลงานปีกุน	29
รูปภาพที่ 3.58 ชิ้นรูปปีมะแม	30
รูปภาพที่ 3.59 ผลงานปีมะแม	30
รูปภาพที่ 3.60 ผลงานปีมะแม	30
รูปภาพที่ 3.61 ผลงานปีมะแม	31
รูปภาพที่ 3.62 ผลงานปีมะแม	31
รูปภาพที่ 3.63 ผลงานปีมะแม	31
รูปภาพที่ 3.64 ชิ้นรูปปีชวด	32
รูปภาพที่ 3.65 ผลงานปีชวด	32
รูปภาพที่ 3.66 ผลงานปีชวด	32
รูปภาพที่ 3.67 ผลงานปีชวด	33
รูปภาพที่ 3.68 ผลงานปีชวด	33
รูปภาพที่ 3.69 ผลงานปีชวด	33
รูปภาพที่ 3.70 ชิ้นโครงปีมะโรง	34
รูปภาพที่ 3.71 ชิ้นรูปปีมะโรง	34
รูปภาพที่ 3.72 ชิ้นรูปปีมะโรง	34
รูปภาพที่ 3.73 ผลงานปีมะโรง	35
รูปภาพที่ 3.74 ผลงานปีมะโรง	35
รูปภาพที่ 3.75 ผลงานปีมะโรง	35
รูปภาพที่ 3.76 ผลงานปีมะโรง	36
รูปภาพที่ 3.77 ผลงานปีมะโรง	36
รูปภาพที่ 3.78 ผลงานปีมะโรง	36
รูปภาพที่ 4.1 ผลงานชุดที่ 1	37
รูปภาพที่ 4.2 ผลงานชุดที่ 2	38
รูปภาพที่ 4.3 ผลงานชุดที่ 3	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาประติมากรรมและประติมากรรมเพื่อสังคม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เรียบเรียงขึ้นเพื่อเป็นโครงการของตนเองที่มุ่งเน้นในการสร้างงานสร้างอาชีพ โดยยึดหลักการตามสาขาที่เรียนมาประยุกต์ใช้เป็นโครงการขึ้นมา โดยสาขาประติมากรรมและประติมากรรมเพื่อสังคมจะมุ่งเน้นการปฏิสัมพันธ์กับ ผู้คน วัด ชุมชน โรงเรียน ดังนั้นผลงานที่เกิดจากการสร้างสรรค์มุ่งเน้นการนำไปแสดงนอกสถานที่ ณ ที่ใดที่หนึ่งที่เรากำหนด

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากสมาชิกในครอบครัวทุกคน ถึงแม้จะมีบทบาทหน้าที่ต่างกัน แต่บทบาทเหล่านั้นมีความเชื่อมโยงกัน การอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวนั้น จะขาดการสื่อสารหรือการพูดคุยกันไม่ได้ จำเป็นต้องสื่อสารหรือพูดคุยกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สมาชิกภายในครอบครัวมีความเข้าใจกัน ทั้งเข้าใจในบทบาทหน้าที่ เข้าใจในแนวทางประพฤติตน และเข้าใจที่จะสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อให้ครอบครัวดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน การให้กำลังใจ การเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เรื่องราวต่างๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็นและเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทุกข์ สุขความหลังครั้งเก่าในเรื่องต่างๆ ของพ่อแม่ เช่น ปัญหาการเงินปัญหาการงาน และความสุขความทุกข์สภาพใจ ดังนั้นข้าพเจ้ามีแนวความคิดจากมารดาของข้าพเจ้าต้องเข้ามาทำงาน ใช้แรงงานในกรุงเทพตั้งแต่ยังวัยรุ่นจนร่างกาย เกิดโรคร้ายไขเจ็บ มารดาของข้าพเจ้าโหยหาธรรมชาติในบ้านเกิดที่จากมา มีต้นไม้มีสัตว์ที่องถิ่นมากมาย มีสภาพแวดล้อมที่ดีมาก ข้าพเจ้าได้จึงเกิดแนวคิดจากความถนัดในด้านประติมากรรมจึงจัดทำศิลปะจากธรรมชาติโดยการแกะสลักไม้ โดยนำไม้ต่างๆที่พบเจออยู่ในชีวิตประจำวันมาแกะสลัก ทั้งนี้ข้าพเจ้าแกะเป็นนักยัตตามปีเกิดของคนในครอบครัว ข้าพเจ้า เช่น ปีจอ ปีระกา ปีฉลู เป็นต้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 ข้าพเจ้ามีความประสงค์ สร้างงานประติมากรรม ที่อยู่ร่วมกับครอบครัวและสังคมได้
- 1.2.2 มีความประสงค์ที่ ผู้ชมได้มีส่วนร่วมกับการงานของข้าพเจ้า
- 1.2.3 ข้าพเจ้าประสงค์ที่เลือกเทคนิคการแกะสลัก ไม้ โดยใช้การสร้างสรรค์ ทำให้วิจิตร และเพื่อ

การสร้างอาชีพ เพื่อการพัฒนาของข้าพเจ้าในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

จากมารดาที่ป่วยเป็นโรคไตตามหาธรรมชาติที่บ้านเกิด ข้าพเจ้าที่เรียนศิลปะอยากให้มารดาได้รับความรู้สึกนั้นจึงได้ความคิดสร้างสรรค์ และความรู้สึก ที่ต้องการสร้าง ความรู้สึกที่มีต่อมารดา ด้วยเหตุที่ว่า ป่วยแล้วต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แออัดไม่มีธรรมชาติ กลิ่นสารเคมีวันรถ สถานที่ธรรมชาติก็ไม่สามารถออกไปได้เนื่องจากอาการป่วย ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์งานประติมากรรมแกะไม้ที่จะมาแทนธรรมชาติที่สวยงาม ให้สามารถสร้างธรรมชาติที่สวยงามจากไม้เหลือใช้ โดยตัวงานได้แรงบันดาลใจมาจาก สัตว์ในป็นนักษัตริย์ของบุคคลในครอบครัวของข้าพเจ้าเพื่อสร้างบรรยากาศ ให้มีความรู้สึกเหมือนมีธรรมชาติที่สวยงามเปลितตาเปลितใจ ขนาดตามสมควรกับไม้ โดยมีการสร้างสรรค์จากไม้ธรรมชาติที่หาได้จากข้างทาง หรือรอบๆตัวทำให้ข้าเจ้ามีทักษะ เป็นแนวทางให้ข้าพเจ้า พัฒนาต่อไปในอนาคต

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 ข้าพเจ้ามีความประสงค์ ในการสร้างประติมากรรมในรูปแบบเทคนิคการแกะไม้เป็นส่วนหนึ่งในงานประติมากรรมศิลปนิพนธ์ ให้มีความวิจิตร และมีเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว ข้าพเจ้า เข้าไปในตัวงาน โดยเสนอจินตนาการแห่งความจริงทุกประการ จากการรวบรวมเนื้อหาจริงๆ โดยมีการแสดงงานให้บุคคลทั่วไปได้มาสัมผัสได้ในผลงานของข้าพเจ้า

1.4.2 แนวทางการสร้างสรรค์เป็นงาน Wood carving

1.4.3 จำนวนผลงานมี 3 ชุด 7 ชิ้น

ชุดที่ 1

1.4.3.1 ปี่เถาะ ขนาดงาน 10*15*10 cm

1.4.3.2 ปี่กุน ขนาดงาน 10*15*10 cm

1.4.3.3 ปี่มะแม ขนาดงาน 10*15*10 cm

1.4.3.4 ปี่ซาล ขนาดงาน 10*15*10 cm

ชุดที่ 2

1.4.3.6 ปี่จ้อ ขนาดงาน 10*30*15 cm

1.4.3.7 ปี่ฉลุ ขนาดงาน 10*30*15 cm

ชุดที่ 3

1.4.3.8 ปี่มะโรง ขนาดงาน 10*30*15 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

2.1 ที่มา

คดีเรื่อง 12 นักษัตรเป็นอีกหนึ่งภูมิปัญญาที่มีมาแต่โบราณกาล เรียกได้ว่าเก่าแก่ระดับดึกดำบรรพ์ กระทั่งการค้นหามาต้นตอการใช้สัตว์เป็นชื่อปี (และมีแนวโน้มที่คดีนี้กำลังถูกใช้ในการออกสลากเป็น “ครั้งแรกในโลก” ตามการกล่าวอ้างของคนไทย) นักวิชาการส่วนใหญ่ถึงกับบอกว่าสืบค้นหาหลักฐานยาก แต่ก็ยังพอปะติดปะต่อเค้าโครงบางอย่างพอบอกเล่าความเป็นมาของสัตว์และการใช้สัตว์เป็นชื่อปีจากความเชื่อของคนบางกลุ่มได้บ้าง

ราชบัณฑิตยสถานบรรยายความหมายของคำว่า “นักษัตร” ตรงกับคำอธิบายของสมบัติพลายน้อย ซึ่งนิยามว่าหมายถึง “ชื่อรอบเวลากำหนด 12 ปี เป็ฯ 1 รอบ เรียกว่า 12 นักษัตร” โดยกำหนดให้สัตว์ 12 ชนิดเป็นเครื่องหมายแต่ละปี เริ่มจากปีชวด มีหนูเป็นเครื่องหมาย ปีฉลู มีวัวเป็นเครื่องหมาย ปีขาล มีเสือเป็นเครื่องหมาย ปีเถาะ มีกระต่ายเป็นเครื่องหมาย ปีมะโรง มีงูใหญ่เป็นเครื่องหมาย ปีมะเส็ง มีงูเล็กเป็นเครื่องหมาย ปีมะเมีย มีม้าเป็นเครื่องหมาย ปีมะแม มีแพะเป็นเครื่องหมาย ปีวอก มีลิงเป็นเครื่องหมาย ปีระกา มีไก่เป็นเครื่องหมาย ปีจอ มีหมาเป็นเครื่องหมาย ปีกุน มีหมูเป็นเครื่องหมาย

สมบัติ พลายน้อย บรรยายว่า 12 นักษัตรนั้นมีในกลุ่มเอเชียเท่านั้น ประเทศที่ปรากฏความเชื่อนี้โดยมากก็ใกล้ชิดหรือมีความสัมพันธ์กับ ไทย อาทิ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี กัมพูชา ลาว ทิเบต ไทใหญ่ ซึ่งประการนี้อาจสะท้อนได้ว่า ชนเหล่านี้มีความเป็นมาที่สืบเนื่องมาจากที่เดียวกันก็เป็นได้

คำถามที่สำคัญซึ่งหลายคนอาจสงสัยว่า ไทยรับแนวคิดเรื่อง 12 นักษัตรนี้มาจากไหน หลักฐานของไทยก็ปรากฏในหลายแห่ง เริ่มตั้งแต่ตำนานการตั้งจุลศักราชกล่าวว่า เริ่มต้นใช้จุลศักราช 1 เมื่อเช้าวันอาทิตย์ขึ้น 1 คำ เดือน 5 ปีกุนเอกศก ตรงกับพุทธศักราช 1182 เมื่อเห็นว่าเริ่มที่ปีกุน บ่งชี้ว่าปีนักษัตรมีมาก่อนปีจุลศักราช แต่จะเริ่มเมื่อใดนั้นก็ยังไม่สามารถชี้เฉพาะได้อย่างชัดเจน

ศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช กล่าวถึง “1214 สกปีมะโรง” สมบัติพลายน้อย ตีความว่า เมื่อ พ.ศ. 1835 ไทยก็ได้ใช้ปีนักษัตรแล้ว หรืออาจมีใช้กันก่อนหน้านี้อีกก็มีความเป็นไปได้เช่นกัน

หลักฐานที่น่าสนใจอีกแห่งคือหนังสือพงศาวดารไทใหญ่ อันเป็นพระนิพนธ์พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ ตอนหนึ่งกล่าวถึง 12 นักษัตรว่า

“ในนามสัตว์ 12 นักษัตรข้างไทยสยามนั้น น่าจะเลียนนามสัตว์ประจำองค์สาขาปีมาจากเขมรอีกต่อ จึงไม่ใช้นามปีตามภาษาไทยเหมือนไทยใหญ่ กลับไปใช้ตามภาษาเขมร ฝ่ายไทยใหญ่

เล่าเมื่อคำนวณกาลจักรมณฑลก็ไหลไปเสียนนามปีและนามองคสังหรณ์อย่างไทยลาว หาใช้นามปีของตนเองไม่ และไทยลาวน่าจะถ่ายมาจากแบบจีนอันเป็นครูเดิมอีกต่อ แต่คำจะเลื่อนมาอย่างไรจึงหาตรงกันแท้ไม่ เป็นแต่มีเค้ารู้ได้ว่าเสียนจีน”

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่า จุดร่วมระหว่างไทยกับจีนที่ถือว่าส่งอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนทั้งสองฝ่าย หนึ่งในนั้นย่อมต้องมีเรื่อง 12 นักษัตรรวมอยู่ด้วย (ยิ่งเมื่อพิจารณาจากแนวคิดสลากรอบแบบใหม่ที่ประกาศเมื่อกลางปี 2562)

เมื่อสืบค้นถึงนักษัตรจีน นักวิชาการและนักเขียนจีนผู้สืบค้นความเป็นมาของนักษัตรก็ล้วนบอกตรงกันตามตอบล้าปาก เมื่อพิจารณาเบื้องต้น ชงเจียวจือ ผู้เขียนหนังสือ “โหราศาสตร์จีน 12 นักษัตรประยุกต์” ในแนวทางแบบวิชาการ ยังบรรยายว่า จุดเริ่มต้นการใช้ 12 นักษัตรนั้นเป็นเรื่องที่ยากจะตอบ แต่คัมภีร์ที่เก่าแก่ที่สุดซึ่งกล่าวถึงเรื่อง 12 นักษัตร “อย่างละเอียดและชัดเจน” ปรากฏในคัมภีร์ ลุ่นเหิง ของหวางซงสมัยตงฮั่น ในคัมภีร์นี้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง 12 นักษัตรโดยใช้หลักกำเนิดและข่มกันตามกฎเบญจธาตุ หากพิจารณาในแง่การจับคู่สัตว์ที่แทน 12 นักษัตรกับภูมิดิน

ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับข้อเสนอของ โจวเซี่ยวเทียน ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัยเสฉวน และคณะผู้เขียนหนังสือ “เปิดตำนาน 12 นักษัตรจีน” ซึ่งระบุว่า จากหลักฐานและข้อมูลเท่าที่มีพอจะระบุได้ว่า คติ 12 นักษัตรเกิดขึ้นก่อนสมัยฮั่นตะวันออกแล้ว (ค.ศ. 25-220)

เจ้าอี้ ผู้คงแก่เรียนในสมัยราชวงศ์ซิง เขียนหนังสือชื่อ ไก่หวีฉงซู มีเนื้อหาส่วนหนึ่งว่าด้วยการตรวจสอบกำเนิดแหล่งที่มาของ 12 นักษัตร แล้วสรุปว่า 12 นักษัตรเผยแพร่มากในสมัยตงฮั่น (ราชวงศ์ฮั่นตะวันออก) ก่อนหน้านั้นไม่ค่อยมีกล่าวถึงมากนัก สุหนานเสี่ย ประมุขชนเผ่าซงหนูเป็นผู้นำเข้ามาในจงหยวน (ตงจ้วน) สมัยซีฮั่น (ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก) เห็นได้ว่า แนวคิดของเจ้าอี้ และลุ่นเหิง สอดคล้องกัน กล่าวคือ มองว่า 12 นักษัตรมาจากชนเผ่าส่วนน้อยทางตอนเหนือของจีน

อย่างไรก็ตาม สมบัติ พลายน้อย บรรยายว่า ในคัมภีร์ลุ่นเหิงไม่ได้บอกว่าทำไมถึงได้เอาสัตว์เหล่านั้นมาใช้เป็นชื่อปี

การเรียกชื่อปีเป็น 12 นักษัตรยังมีอยู่ในจารึกภาษาโบราณของตุรกีด้วย ทำให้สันนิษฐานได้อีกว่า บางทีอาจมีกำเนิดมาจากตุรกีซึ่งเป็นตาดสาขาหนึ่ง จีนอาจได้มาจากตาด

คำถามต่อมาคือ ในโลกมีสัตว์มากมาย ทำไมต้องเลือกสัตว์ 12 ชนิดนี้มาเป็นสัตว์ประจำแต่ละนักษัตร ในบรรดา 12 ชื่อ มีทั้งสัตว์ที่มีอยู่จริง และสัตว์ในจินตนาการอย่างมังกร

คำถามนี้มีการพยายามหาคำตอบที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นจากตำนานเรื่องเล่าต่างๆ สมเด็จพระยาติพรราชานุภาพ ทรงวินิจฉัยไว้ด้วยว่า

“ข้าพเจ้าเห็นว่า การที่เอารูปสัตว์ใช้เป็นเครื่องหมายแทนสิ่งอื่น มีประโยชน์ให้จำสิ่งนั้นง่าย ถ้าหากชื่อปีใช้เขียนตัวอักษรและอ่านเรียกตามภาษาที่เขียน เมื่อพื้นเขตประเทศที่ใช้ตัวอักษรและ

ภาษานั้นออกไปถึงนานาประเทศ ซึ่งต่างประเทศใช้ตัวอักษรและภาษาอื่น ชื่อปีที่บัญญัติก็ไม่มีใครเข้าใจ ไม่เป็นประโยชน์อันใด ถ้าเอารูปสัตว์ขึ้นตั้งเป็นเครื่องหมายแทนปี เช่น เอารูปหนูเป็นเครื่องหมายปีที่ 1 เอารูปวัวเป็นเครื่องหมายปีที่ 2 ประเทศอื่นๆ จะเรียกหนูเรียกวัวตามภาษาของตนว่าอะไรก็ตาม คงได้วิธีประติทินสิบสองนักษัตรไปใช้ได้ตรงกันกับประเทศเดิมไม่ขัดข้อง...”

ขณะที่นักวิชาการอย่างโจวเซียวเทียน ก็ยอมรับว่าคำอธิบายเพื่อตอบคำถามข้างต้นมีมาจากหลากหลายสำนัก แต่สำหรับเขาคิดว่า คำอธิบายที่สมเหตุสมผลคือ “เลือกตามช่วงเวลาการเคลื่อนไหว” โดยเลือกสัตว์ 12 ชนิด มาเป็นปีนักษัตร และจัดลำดับก่อนหลังโดยมีส่วนเกี่ยวกับ “ความเคลื่อนไหว” จากพฤติกรรมของสัตว์นั้นเป็นประการสำคัญ

ในการอธิบายอาจต้องเอ่ยถึงการนับเวลาในสมัยโบราณ คนโบราณแบ่งเวลาในหนึ่งวันหนึ่งคืนเป็น 12 ชั่วโมง (เท่ากับ 24 ชั่วโมงของปฏิทินสุริยคติ) 1 ชั่วโมงเท่ากับ 2 ชั่วโมง

12 ชั่วโมงนี้จะถูกจับคู่กับ “ตี่จื่อ” (แผนภูมิสวรรค์ภาคปฐพี ใช้สำหรับนับวันและปีแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นคติสำคัญในด้านโหราศาสตร์จีน)

ช่วงแรกเรียกว่า ยามจื่อ หมายถึง 23 ถึง 1 นาฬิกา ถูกจับคู่กับหนู เนื่องจากเป็นเวลาที่หนูออกหากิน

ช่วง 2 เรียกว่า ยามโหล่ว หมายถึง 1 ถึง 3 นาฬิกา ถูกจับคู่กับวัว เนื่องจากเป็นตอนที่วัวเคี้ยวเอื้อง

ช่วง 3 เรียกว่า ยามฉิน หมายถึง 3 ถึง 5 นาฬิกา ถูกจับคู่กับเสือ เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่เสือเพ่นพ่าน

ช่วง 4 เรียกว่า ยามเหม่า หมายถึง 5 ถึง 7 นาฬิกา ถูกจับคู่กับกระต่าย เนื่องจากเป็นช่วงที่พระอาทิตย์ยังไม่ขึ้น บนท้องฟ้าเห็นพระจันทร์ ตามตำนานเชื่อกันว่ามีกระต่ายอยู่บนดวงจันทร์จึงให้คู่กับกระต่าย

ช่วง 5 เรียกว่า ยามฉิน หมายถึง 7 ถึง 9 นาฬิกา ถูกจับคู่กับมังกร เนื่องจากตามตำนานแล้วมังกรจะร้ายรำให้เกิดฝน

โจวเซียวเทียน ยอมรับว่า คำอธิบายข้างต้นอาจฟังดูฝืดๆ และทำให้คิดว่าเป็นการจับแพะชนแกะอยู่บ้าง แต่แนวคิดนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของซงเฉียวจื่อ ตำนาน 12 นักษัตรก็มีลักษณะเป็นวรรณกรรมแบบนึกคิดกัน ความน่าเชื่อถือก็มีย่อยอยู่ อย่างไรก็ตาม เชื่อว่า การเลือกและเรียงลำดับนั้นคงต้องผ่านพัฒนาการ มิได้เป็นดังนี้โดยเสร็จสมบูรณ์มาเลย

ในที่นี้เชื่อว่าน่าจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสัตว์ 12 ชนิดอยู่พอสมควร คำถามที่แพร่หลายที่สุดไม่พ้นเรื่อง “แมว” อันเป็นสัตว์ที่ถือว่าใกล้ชิดกับมนุษย์มาก แต่กลับหายไปจากนักษัตร

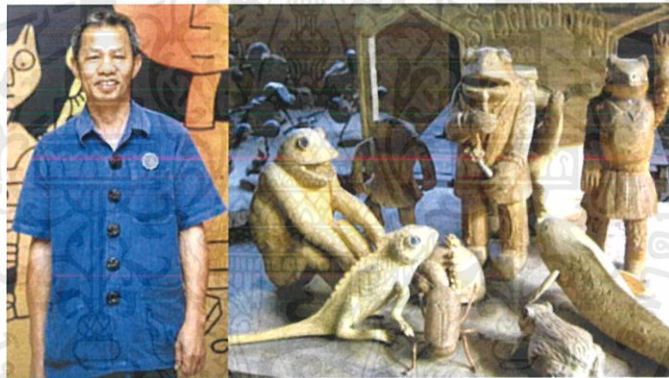
ซงเฉียวจื่อ อธิบายว่า ก่อนหน้าจักรพรรดิฮั่นหมิงตี้ ประเทศจีนมีแต่แมวป่า แมวบ้านที่ปรากฏในสมัยนี้นำเข้าจากอินเดียหลังสมัยจักรพรรดิฮั่นหมิงตี้ แต่ 12 นักษัตรมีครบตั้งแต่ก่อนหน้า

นั้นแล้ว จึงยอม ไม่มีตำแหน่งว่างสำหรับแมว แต่หากอ้างอิงจากตำนานพื้นบ้าน จะเชื่อว่า แมวถูก หนูทรยศจึงไม่มีชื่อในนักษัตร

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจาก

คำจันทร์ ยาโน สล่าแกะสลักไม้วัย 48 ปี ได้สืบสานภูมิปัญญาแห่งงานแกะสลักมาจากผู้ เป็นตา คือพ่ออุ้ยแสง ลือสุวรรณ ซึ่งเป็นสล่าแกะกระบวย หรือ ‘น้ำบวย’ ที่มีชื่อเสียงในอดีตของ เชียงราย ในวันนี้คำจันทร์คือสล่าเก่า หรือศิลปินผู้เป็นแกนนำของกลุ่มแกะสลักไม้พื้นบ้าน ใน ครัวเรือน บ้านถ้ำผาตอง เขาชักนำและฝึกฝนชาวบ้านกว่า 20 ครัวเรือนให้ทำงานสืบทอดศิลปะการ แกะสลักไม้พื้นบ้าน เพื่อรักษาภูมิปัญญาบรรพชนไว้ไม่ให้สูญหายไป

ผลงานแกะสลักไม้ของสล่าคำจันทร์นั้นมีชื่อเสียงที่ความใส่ใจในรายละเอียดโดยไม่ละทิ้ง ประโยชน์ใช้สอย เอกลักษณะที่โดดเด่นคือ “ลูกเล่น” ซึ่งช่วยสร้างเนื้อหาและความน่าสนใจให้กับ ชิ้นงาน ไม่ว่าจะเป็นกลไกการขยับเขยื้อน รูปสัตว์ที่มีช่องลับไว้สำหรับเก็บของมีค่า ไปจนถึงตุ้มไม้ รูปสิบสองราศีอันงดงามไม่มีที่ติ

รูปภาพที่ 2.1 คำจันทร์ ยาโน

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

สำหรับวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการทำงานนั้น คำจันทร์บอกถึงที่มาว่าเป็นไม้ประเภทต่างๆ ที่ หาได้ภายในหมู่บ้าน เช่น ไม้สักจากบ้านเก่า เศษไม้ หรือหรือแม่แต่ต่อไม้ตามหัวไร่ปลายนา เขาคือ ผู้ที่เล็งเห็นคุณค่าของวัสดุรอบตัว และนำมาใช้สอยได้อย่างเต็มศักยภาพ หากเอาเศษไม้ชิ้นเดียว ไปทำพืนนั้น หุงข้าวก็ยังไม่ทันสุก แต่ถ้านำไปแกะสลักเป็นชิ้นงานศิลปะแล้ว อาจจะได้เงินมาซื้อ แก๊สไว้หุงข้าวได้นานนับเดือนจากเด็กชายที่เติบโตขึ้นในครอบครัวชาวนาและได้รับการศึกษาเพียง แก่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น วันนี้สล่าคำจันทร์ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ด้านศิลปกรรมจากสถาบัน ราชภัฏเชียงราย (เมื่อปี 2547) และล่าสุดเขาเพิ่งได้รับยกย่องให้เป็นหนึ่งใน 20 บุคคลเกียรติยศ ด้าน ผลิตภัณ์ชุมชนและท้องถิ่นประจำปี 2550 เป็นรางวัลของความสำเร็จในการสร้างงานศิลปะ พื้นบ้าน และการมีบทบาทส่งเสริมผลิตภัณ์ชุมชนให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

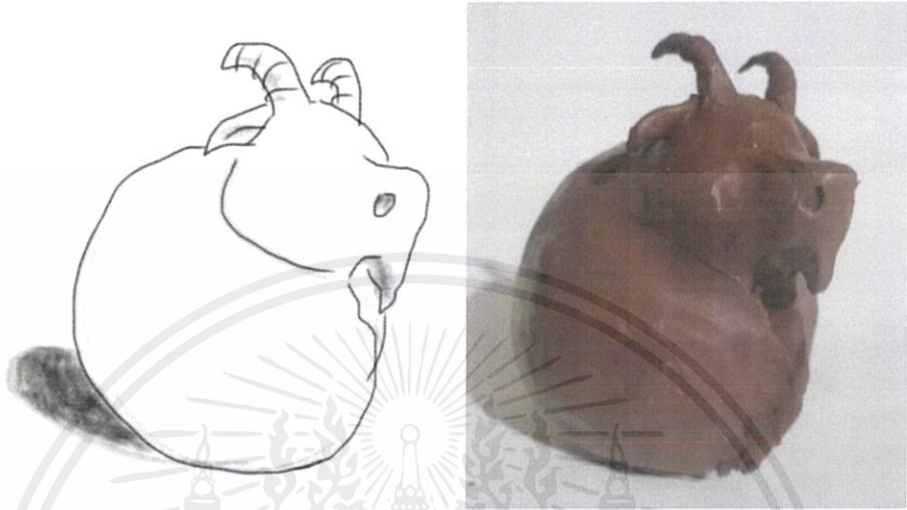
ชุดที่ 1

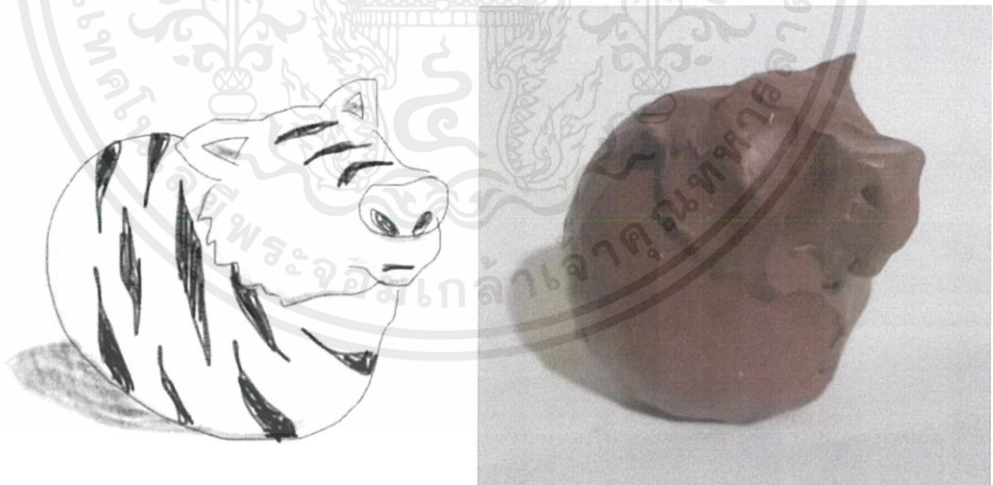
รูปภาพที่ 3.1 ภาพร่างปีเตอร์

รูปภาพที่ 3.2 ภาพร่างปีเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

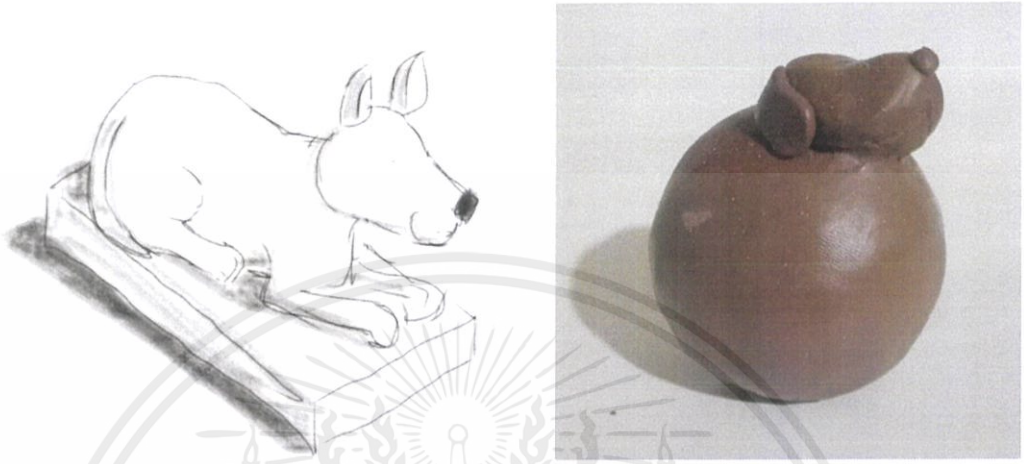
รูปภาพที่ 3.3 ภาพร่างปีมะแม

รูปภาพที่ 3.4 ภาพร่างปีชวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 2

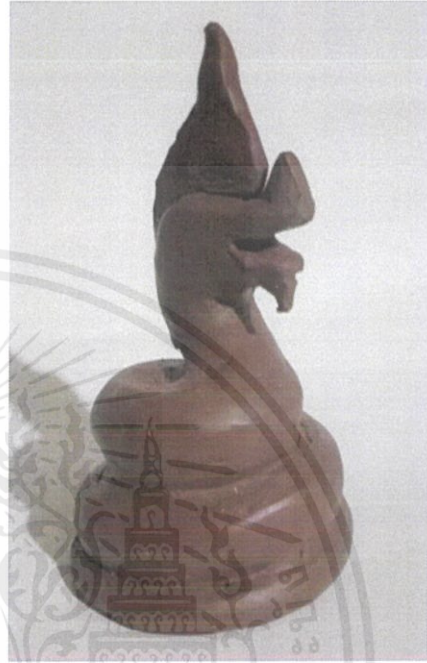
รูปภาพที่ 3.5 ภาพร่างpiggy

รูปภาพที่ 3.6 ภาพร่างpiggy

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 3

รูปภาพที่ 3.7 ภาพร่างปีมะโรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

3.2.1 วัสดุอุปกรณ์ในการแกะไม้

รูปภาพที่ 3.8 แท่นจับไม้

รูปภาพที่ 3.9 ไม้เต็ง

รูปภาพที่ 3.10 เลื่อยยนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.11 เลื่อยคันธนู

รูปภาพที่ 3.12 สี่งแกะไม้

รูปภาพที่ 3.13 ค้อนไม้, หินรับส่ว, ตะไบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.14 ค้อนยาง, มีคิโด้

รูปภาพที่ 3.15 เครื่องเจียร

รูปภาพที่ 3.16 เครื่องเจียรสายอ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 ขั้นตอนการทำงานป๊อ

รูปภาพที่ 3.17 ร้างแบบป๊อ

รูปภาพที่ 3.18 ชั้น โครงป๊อ

รูปภาพที่ 3.19 ชั้น โครงป๊อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.20 ขึ้นรูปปี่จ่อ

รูปภาพที่ 3.21 ขึ้นรูปปี่จ่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.22 เก็บรายละเอียดคป็จอ

รูปภาพที่ 3.23 เก็บรายละเอียดคป็จอ

รูปภาพที่ 3.24 เก็บรายละเอียดคป็จอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.25 ผลงานป๊อ

รูปภาพที่ 3.26 ผลงานป๊อ

รูปภาพที่ 3.27 ผลงานป๊อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.28 ผลงานป๊อ

รูปภาพที่ 3.29 ผลงานป๊อ

รูปภาพที่ 3.30 ผลงานป๊อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 ขั้นตอนการทำงานปีฉลู

รูปภาพที่ 3.31 ชั้นโครงปีฉลู

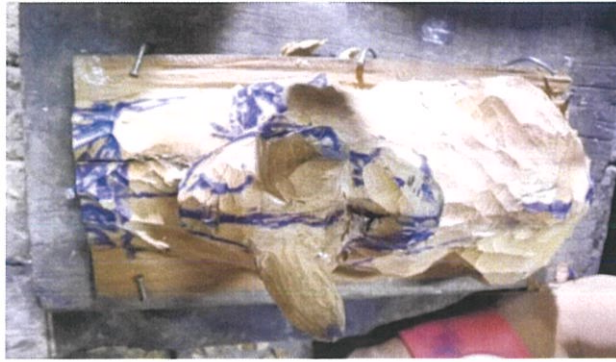

รูปภาพที่ 3.32 ชั้นโครงปีฉลู

รูปภาพที่ 3.33 ชั้นรูปปีฉลู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.34 ชั้นรูปปลีจล

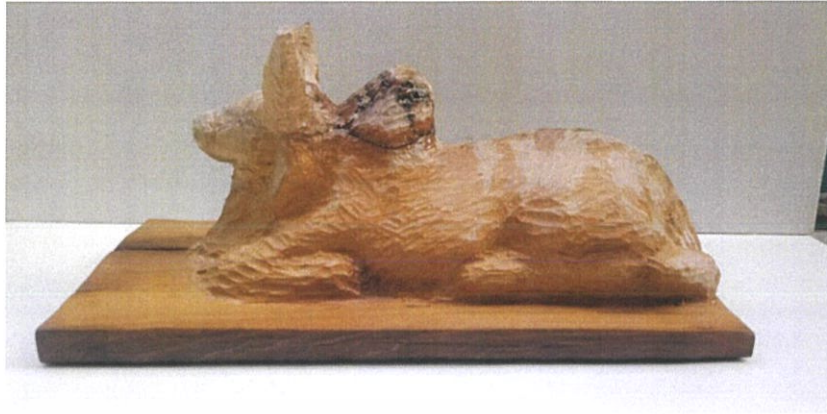

รูปภาพที่ 3.35 เก็บรายละเอียดปลีจล

รูปภาพที่ 3.36 ผลงานปลีจล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.37 ผลงานปีฉลู

รูปภาพที่ 3.38 ผลงานปีฉลู

รูปภาพที่ 3.39 ผลงานปีฉลู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.40 ผลงานปีฉลู

รูปภาพที่ 3.41 ผลงานปีฉลู

รูปภาพที่ 3.42 ผลงานปีฉลู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 ขั้นตอนการทำงานปีเถาะ

รูปภาพที่ 3.43 เตรียมไม้ปีเถาะ

รูปภาพที่ 3.44 เตรียมไม้ปีเถาะ

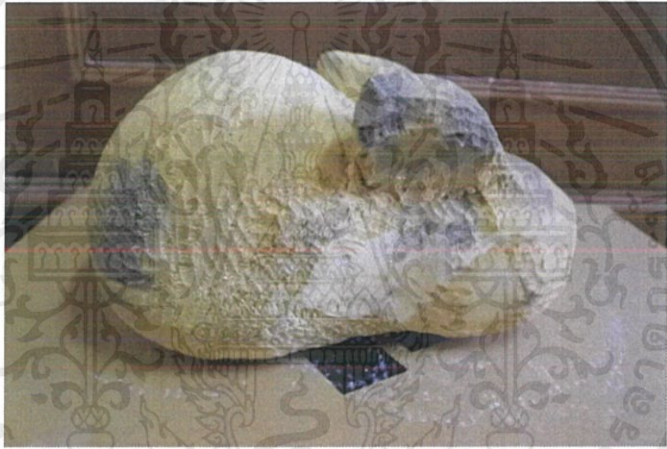

รูปภาพที่ 3.45 ขึ้นรูปปีเถาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.46 ผลงานปีเถาะ

รูปภาพที่ 3.47 ผลงานปีเถาะ

รูปภาพที่ 3.48 ผลงานปีเถาะ

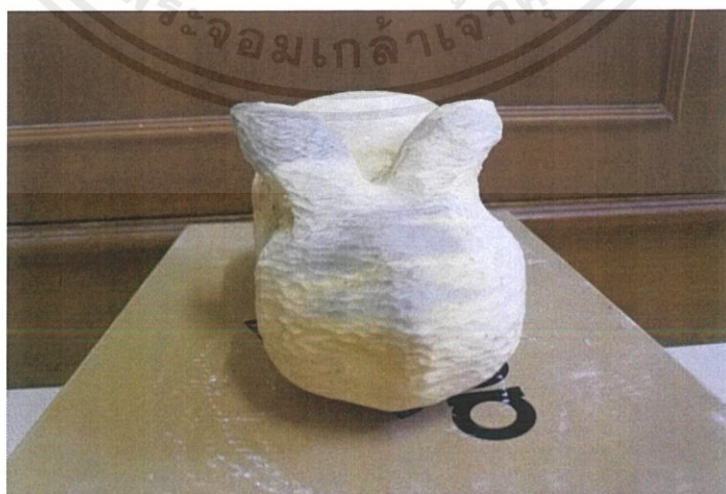
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.49 ผลงานปีเถาะ

รูปภาพที่ 3.50 ผลงานปีเถาะ

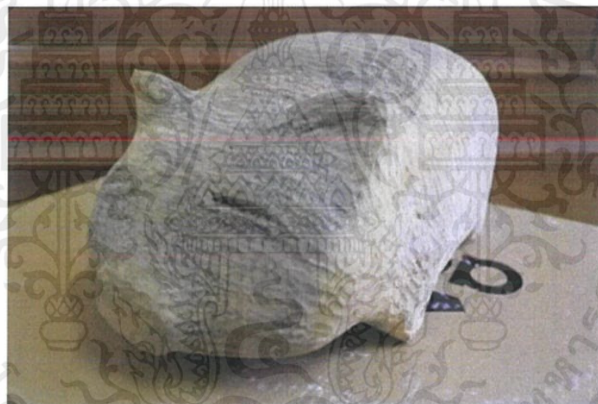
รูปภาพที่ 3.51 ผลงานปีเถาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.5 ขั้นตอนการทำงานปีกุน

รูปภาพที่ 3.52 ชิ้นรูปปีกุน

รูปภาพที่ 3.53 ผลงานปีกุน

รูปภาพที่ 3.54 ผลงานปีกุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.55 ผลงานปีกุน

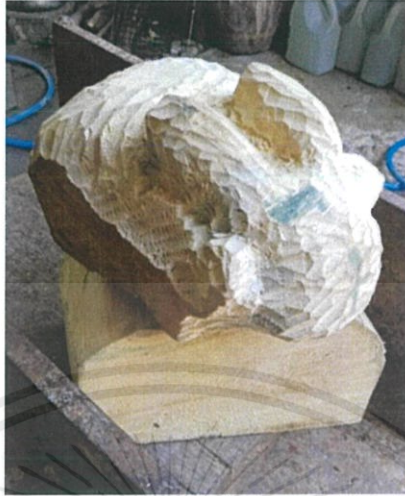
รูปภาพที่ 3.56 ผลงานปีกุน

รูปภาพที่ 3.57 ผลงานปีกุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

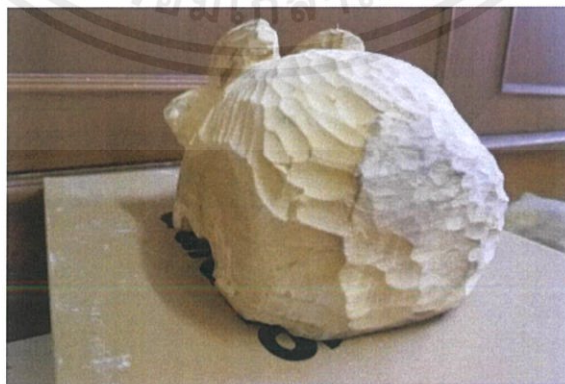
3.2.6 ขั้นตอนการทำงานปีมะแม

รูปภาพที่ 3.58 ชิ้นรูปปีมะแม

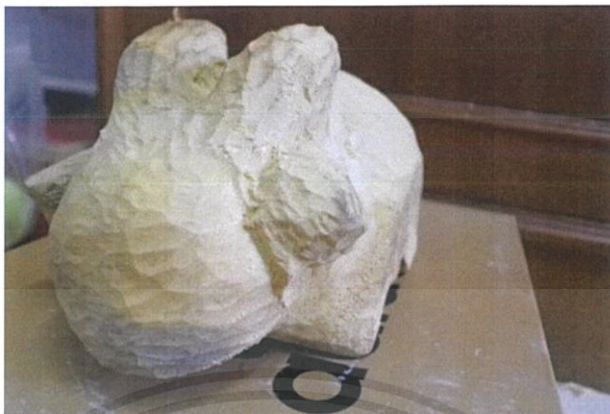

รูปภาพที่ 3.59 ผลงานปีมะแม

รูปภาพที่ 3.60 ผลงานปีมะแม

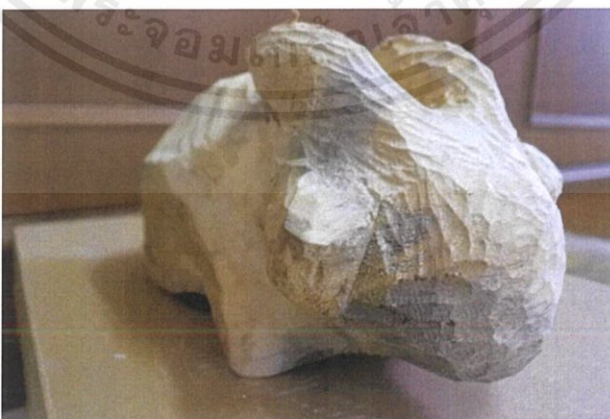
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.61 ผลงานปี่มะแม

รูปภาพที่ 3.62 ผลงานปี่มะแม

รูปภาพที่ 3.63 ผลงานปี่มะแม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.7 ขั้นตอนการทำงานปีขาล

รูปภาพที่ 3.64 ชิ้นรูปปีขาล

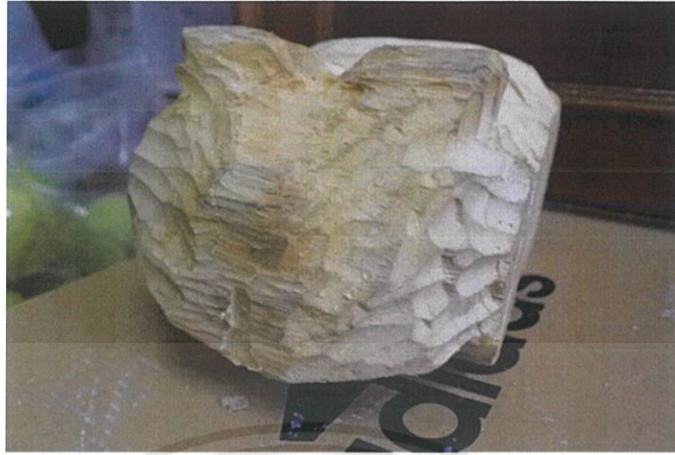

รูปภาพที่ 3.65 ผลงานปีขาล

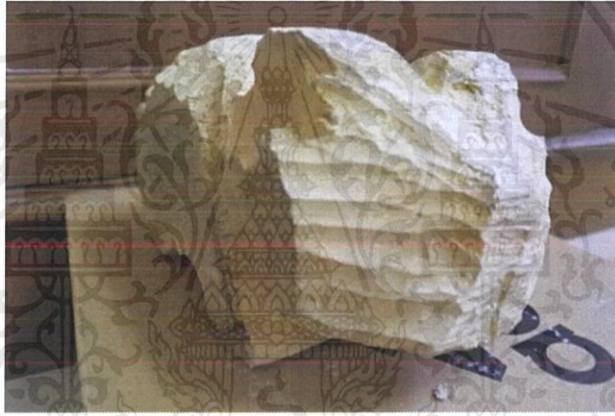

รูปภาพที่ 3.66 ผลงานปีขาล

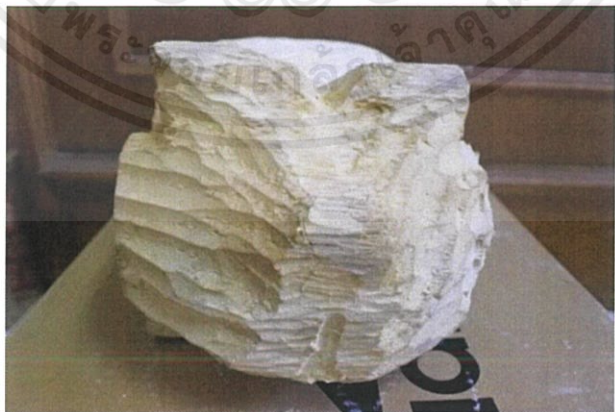
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.67 ผลงานปี่ขาล

รูปภาพที่ 3.68 ผลงานปี่ขาล

รูปภาพที่ 3.69 ผลงานปี่ขาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.8 ขั้นตอนการทำงานปีมะโรง

รูปภาพที่ 3.70 ชั้น โครงปีมะโรง

รูปภาพที่ 3.71 ชั้นรูปปีมะโรง

รูปภาพที่ 3.72 ชั้นรูปปีมะโรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.73 ผลงานปีมะโรง

รูปภาพที่ 3.74 ผลงานปีมะโรง

รูปภาพที่ 3.75 ผลงานปีมะโรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 3.76 ผลงานปี่มะโรง

รูปภาพที่ 3.77 ผลงานปี่มะโรง

รูปภาพที่ 3. 78 ผลงานปี่มะโรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปภาพที่ 4.1 ผลงานชุดที่ 1

ผลงานชุดที่ 1

4.1.1 โครงสร้าง

โครงสร้างลักษณะท่าทางในกลุ่มนี้จะมีปีหน้าก็จะทั้งหมด 5 ตัวดังนี้ ปีฉลู ปีเถาะ ปีภุม ปีมะแม ปีชลาท่าทางของนักษัตริ์เหล่านี้จะดูวางเรียงกันเป็นการจัดเรียงตามลักษณะท่าทางที่เหมือนกันทั้งหมด

4.1.2 รูปทรง

รูปทรงวัสดุที่นำมาสร้างสรรค์ คือไม้ต้นพญาสัตบรรณลักษณะจะเป็นทรงสี่เหลี่ยมทั้งหมดและเริ่มต้นจากการเกาขึ้นรูปให้มีรูปทรงตามที่ต้องการ

4.1.3 ปริมาตร

ปริมาตรมวลรวมทั้งหมดลักษณะเนื้อไม้เป็นไม้เนื้ออ่อนไม้ไม่ค่อยมีเสี้ยนแคะง่ายขึ้นรูปได้ง่าย

4.1.4 พื้นผิว

พื้นผิวของเนื้อไม้ต้นพญาสัตบรรณเป็นไม้เนื้ออ่อนขึ้นรูปตามทิศทางเนื้อไม้และหน้าผิวที่แตกต่างกันและขนาดของผิวที่ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 4.2 ผลงานชุดที่ 2

ผลงานชุดที่ 2

4.2.1 โครงสร้าง

โครงสร้างลักษณะท่าทางของปีศาจและปิศาจเจ้าสร้างสรรคผลงานให้มีลักษณะถ้านอนติดกับฐานให้ความรู้สึกนิ่งสงบไม่มีการเคลื่อนไหว

4.2.2 รูปทรง

รูปทรงที่สำคัญลักษณะรูปทรงของชิ้นงานข้าพเจ้าสร้างสรรคจากไม้เหลื่อใช้ที่ถูกทิ้งตามลักษณะของไม้หินนั้นๆจึงถูกสร้างสันให้ทั้งสองอยู่ในลักษณะท่านอนหมอบ

4.2.3 ปริมาตร

ปริมาตรมวลปริมาตรของเนื้อไม้ก็จะมีลักษณะเป็นก้อน สีเหลี่ยมเนื้อไม้เต็งมีความแข็งและเสียนเยอะ

4.2.4 พื้นผิว

พื้นผิวลักษณะเป็นไปตามทิศทางของเนื้อไม้และขนาดของเครื่องมือแต่ละประเภทแตกต่างกันออกไปใช้ที่ทางสั่วตามแนวริ้วไม้

รูปภาพที่ 4.3 ผลงานชุดที่ 3

ผลงานชุดที่ 3

4.3.1 โครงสร้าง

โครงสร้างลักษณะสำคัญของงานชิ้นนี้ คือการม้วนเป็นเกลียวตามลักษณะของมังกรซึ่งอยู่ในปีหน้ากษัตริย์ปีมะโรง โครงสร้างในงานมังกรจะมีการเลื้อยพัน โขดหิน

4.3.2 รูปทรง

รูปทรงในงานชิ้นนี้ไม่ได้มีความสลับซับซ้อนมีลักษณะมังกร พัน โขดหินด้านบนสุดของงานจัดเป็นสวนหัว พันรอบลงมาสุดคือหาง

4.3.3 ปริมาตร

ปริมาตรในงานชิ้นนี้ใช้เนื้อไม้แข็งคือไม้เต็งมวลรวมของตัวมังกรจะอยู่รวมกันกับ โขดหินมองได้ง่าย

4.3.4 พื้นผิว

พื้นผิวของชิ้นงานตามลักษณะผิวงานแล้วข้าพเจ้าใช้ผิวแต่ต่างคละกันไปตามทิศทางไม้ เพราะไม้เป็นไม้เนื้อแข็งหรือไม้เต็งแต่ละขนาดใช้อย่างสอดคล้องกันทั้งหมด

บทที่ 5

บทสรุป

การจัดทำศิลปนิพนธ์ภายใต้หัวข้อการพัฒนาสื่อการสอนในรูปแบบประติมากรรม เป็นการนำประติมากรรมไปใช้ในชีวิตประจำวันการประกอบอาชีพ และร่วมกับสาขาวิชาอื่น ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าศิลปะสามารถเข้าไปอยู่ในทุกสาขาวิชาและในที่ประจำวันได้

หากพูดถึงการแกะไม้ และจากการลงมือทำอย่างจริงจัง และเป็นผลงาน สิ่งอื่นสิ่งใดที่ได้คือความอดทน ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ความมีวินัย และไม่ย่อท้อต่ออะไรทั้งสิ้น ความหมายในงานทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้ามุ่งหวัง แหะสื่อให้ทุกคนได้เข้ามาเห็น ถึงแง่มุมเล็กๆ ใ้งานแกะ เพราะสิ่งเหนืออื่นจากผลงานข้าพเจ้าได้ อะไรจากงาน แหะจะสำเร็จได้ต้องมีทุกอย่างที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วต้องมีหลักอยู่ 4 หลักนั่นก็คือ อดทน ซื่อสัตย์ ซื่อตรง แหะไม่ย่อท้อ แม้ปัญหาที่เจอในทุกๆวัน จะยากบ้าง เช่น ไม้ไม่คม เครื่องมือไม่ครบ ไม้อ่อนไป แข็งไป ไม้บวมมือ บ้าง แต่ถ้าหากผ่านช่วงที่ยากที่สุดไปได้แล้ว เราก็จะคือผู้ชนะ คือชนะตัวเองทันที แหะทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าหวังว่า ทุกคนที่ได้อ่านศิลปนิพนธ์เล่มนี้ จะมีความลึกซึ้ง กับงาน แหะละคติประจำตัวของข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ผลงาน ไม่มากก็น้อยสืบไป

บรรณานุกรม

silpa-mag. 2019. ปีนักษัตร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

https://www.silpa-mag.com/culture/article_36524 (วันที่ค้นข้อมูล : 14 พฤษภาคม 2563).

TCDC. 2013. ‘คำจันทร์ ยาโน’ ศิลปินผู้ให้ชีวิตกับเศษไม้. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://web.tcdc.or.th/th/Articles/Detail/> (วันที่ค้นข้อมูล : 14 พฤษภาคม 2563).

Sanok. 2015. คำจันทร์ ยาโน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.sadoodta.com/files/images/Art-of-ladle-46.preview.jpg> (วันที่ค้นข้อมูล : 14 พฤษภาคม 2563).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ครอบครว้นักยัตร์

เทคนิค แกะสลักไม้

ขนาด หมา ขนาดงาน 10*30*15 cm

ขนาด วัว ขนาดงาน 10*30*15 cm

ขนาด ไก่ ขนาดงาน 18*18*40 cm

ขนาด กระจาดาย ขนาดงาน 10*15*10 cm

ขนาด หมู ขนาดงาน 10*15*10 cm

ขนาด แพะ ขนาดงาน 10*15*10 cm

ขนาด เสือ ขนาดงาน 10*15*10 cm

ขนาด มังกร ขนาดงาน 10*30*15 cm

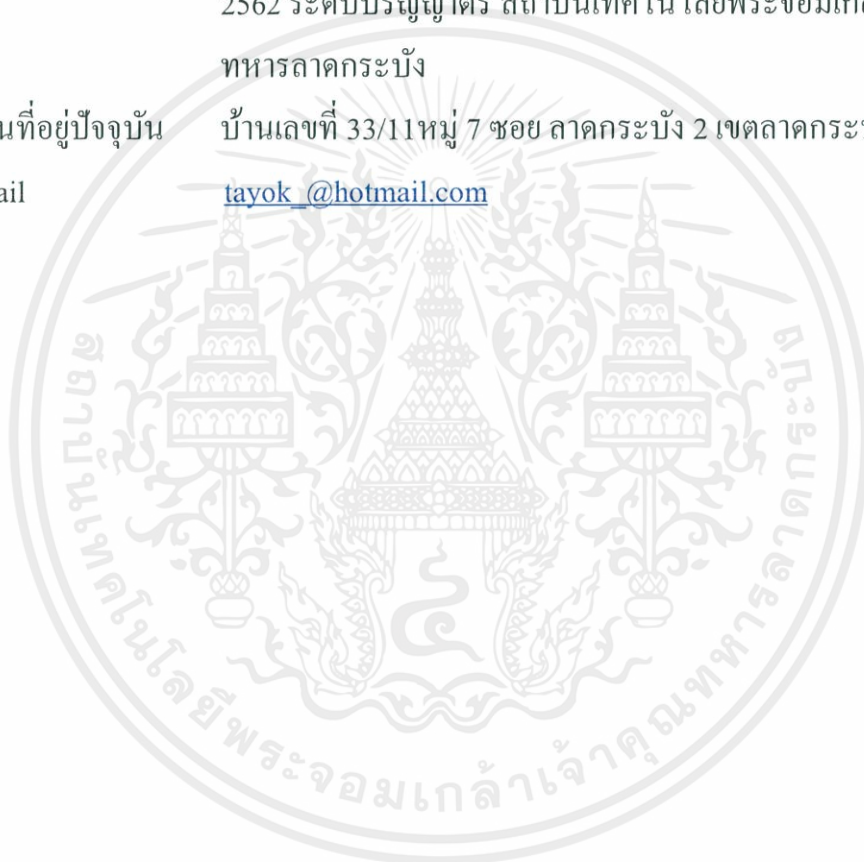
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นาย จักรวุธ หลวงนันท์
วันเดือนปีเกิด	9 พฤศจิกายน 2538
สถานที่เกิด	นครราชสีมา
ประวัติการศึกษา	2556 ระดับมัธยมตอนต้น โรงเรียนกฤตศิลป์วิทยา กทม 2559 ระดับมัธยมตอนปลาย โรงเรียนมาเรียลัย กทม 2562 ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 33/11 หมู่ 7 ซอย ลาดกระบัง 2 เขตลาดกระบัง กทม
E-mail	tayok@hotmail.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้